

ἡ δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ συμβεβηκότα δόξασθαι ὅτιν, Α
 ἀπὸ τῶν ἐσῶν καὶ ἔστιν. εἰ ὅ ἐτέρως, πρὸς ἕκαστῃ
 ἔρα, καὶ πατέρα σοφίας, ἢ ἡμῶν ἡ δόξα δεικνύει
 σοφία, ἢ ἀπὸ τῶν συμβεβηκότα. ἢ ὅ ἀπὸ τῶν
 κερῶν, ἢ τ' οὐσιῶν. ἀλλ' οὐδ' ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς
 φυσικοῖς εἰρησφάξαι πᾶσι τ' ὅτι ζῆλον ἔχει
 ἐπισημῶν δεύον. ἔτι ἡ δὲ ἀπὸ τῶν ἐπισημῶν. τυ-
 οῦτον ἡ δὲ τὸ ἀγαθόν, τὸ δὲ ἐν τοῖς κερῶν κρι-
 τικοῖς ἰσχυρῶν, καὶ τοῖς ἔστιν ἐν κινήσει, καὶ τῷ τῷ
 κερῶν τὸν κινεῖ. τοῦτον ἡ δὲ τὸ τέλος. τὸ ὅ κερῶν
 τὸν κινεῖ, καὶ ἔστιν ἐν τοῖς ἀκινήτοις. ἄλλως δὲ
 δόξα εἶναι ἔχει, πρὸς τὴν ποτε ἀπὸ τῶν ἀκινήτων
 ἐσῶν ὅτιν ἢ ζητησῶν ἢ νῦν ὅτισημῶν, ἢ ἔπε-
 ρα δὲ πᾶσι ἐτέρως. εἰ ἡ δὲ περὶ θύλας, ἢ ἀπὸ
 τῶν εἰδη εἶναι, ἢ περὶ τῶν μαθηματικῶν. τὰ μὲν
 ἡ δὲ εἰδη ὅτι καὶ ἔστι, δῆλον. ὅμως ὅ δόξα εἶναι
 ἔχει, καὶ εἶναι πρὸς αὐτὰ θῆ, διὰ τὸ ποτ' ἔχει ὡ-
 σπερ ὅτι πρὸς μαθηματικῶν, οὕτως ἔχει καὶ ὅτι
 πρὸς θύλας ὅτιν εἰδη, λέγουσιν δὲ ὅτι τὰ μαθη-
 ματικὰ μὲν μεταξὺ τῶν πρὸς εἰδη πᾶσι, καὶ
 πρὸς ἀκινήτων, ὅτι πᾶσι πᾶσι, πᾶσι τὰ εἰδη τε
 καὶ τὰ δεύον, πᾶσι δὲ ἀδύνατος καὶ ἔστιν, οὐδὲ
 ἔπῳσι πᾶσι αὐτῶν τε καὶ τῶν κατ' ἕκαστον. εἰ
 δὲ αὐτῶν ὅτιν ὡς λέγουσιν, περὶ πᾶσι δεύον
 κερῶν, ἀπὸ τῶν μαθηματικῶν, οὐ ἡ δὲ δὲ
 πρὸς τὰ δεύον. τοῦτον ἡ δὲ οὐδὲν ὅτιν, ὅτι καὶ
 μαθηματικῶν ζητῶσιν πρὸς ὅτισημῶν, εἰδη μὲν
 περὶ τὰ μαθηματικὰ ἢ ζητησῶν ἢ νῦν ὅτιν ἐ-
 πισημῶν, ἢ ἔστιν ἡ δὲ αὐτῶν οὐδὲν. ἀλλ' εἰδη τ'
 ἀκινήτων ἐσῶν. φερούμεν γὰρ ὅτιν δὲ δόξα ὅ-
 σῆ πρὸς αὐτῶν, πᾶσι ὅτιν ὅτισημῶν τὸ διαπορή-
 σαι περὶ τ' πρὸς μαθηματικῶν ὕλην. ἔτι ἡ δὲ τ'
 φυσικοῖς, διὰ τὸ περὶ τὰ ἔχοντα ἐν αὐτοῖς ἀρ-
 χῶν κινήσεως καὶ ἐσῶσεως τῶν τῶ φυσικοῦ πᾶ-
 σιν ἔχει κερῶν, ἀπὸ τῶν πᾶσι σκοπού-
 σιν περὶ δόξασθαι ὅτιν τε καὶ ὅτισημῶν, περὶ ἡ δὲ
 αὐτῶν τῶν τῶ γῆρας τ' ζητῶσιν πᾶσι. λέγει πᾶσι
 τοῖν τ' κερῶν φιλοσοφίαν περὶ αὐτῶν
 τῶν ἀκινήτων ποιείσθαι. διαπορήσῃ δὲ αὐτῶν
 εἰ δὲ δὲ τῶν τῶν ζητουσῶν ὅτισημῶν πε-
 ρὶ τὰς ἀρχὰς τὰ καλούμενα ἰσχυρῶν σοι-
 χῆα. ταῦτα ὅ πᾶσι ἐν παρῶντα τοῖς συμ-
 θέτοις πᾶσι. μάλλον δὲ αὐτῶν ἔχει πρὸς κερ-
 ῶν δὲ τῶν τῶν ζητουσῶν ὅτισημῶν.
 πᾶσι ἡ δὲ λόγος, καὶ πᾶσι ὅτισημῶν τ' κερῶν,
 καὶ ἢ πρὸς ἔχοντων. ὡς εἶναι αὐτῶν πρὸς κερῶν
 ἔχοντων. ταῦτα ὅ γίνονται, αὐτῶν, τὸ ἐν καὶ τὸ ἐν.
 ταῦτα ἡ δὲ μάλιστα αὐτῶν κερῶν ἀπὸ τῶν
 πᾶσι ταῦτα, καὶ μάλιστα ἀρχὰς ἐσῶν,

Si enim circa accidentia demonstratio
 est, circa substantias non est. Quod si alie-
 ra, quaznam utraque & vera sapientia sit,
 demonstratio quidem sapientia, quæ cir-
 ca accidentia est, an vero, quæ circa ipsa
 prima, quæ substantiarum est. Ac nec cir-
 ca causas, quæ in naturalibus dictæ sunt,
 quam quæritur, scientia ponenda est: ne-
 que enim circa ipsum, cuius causa. Tale
 enim, est bonum. Hoc vero in agendis, &
 B iis, quæ sunt in motu, existit. Et hoc pri-
 mum movet. Tale nanque finis est. In im-
 mobilibus vero, primum movens non
 est. Et omnino dubitationem habet, v-
 trum circa sensibiles substantias est, quæ
 nunc quæritur, scientia, an non, sed circa
 alias quasdam. Etenim si circa alias, aut
 circa species erit profecto, aut circa ma-
 thematica. Quod autem species non sint,
 manifestum est. At tamen etiam si quis eas
 C ponat esse, dubitationem habet, cur non
 ita se habet de cæteris, quorum species
 sunt, quemadmodum de mathematicis.
 Dico autem, quod mathematica quidem
 media ponunt specierum, & sensibilibum
 esse, quasi tertia quædam præter species, &
 ea, quæ hîc sunt: at tertius homo non est,
 nec equus, præter ipsum, & particulares.
 Quod si, ut aiunt, non sunt, circa qualia
 ponendum est, quod mathematicus tractet:
 D non enim circa ea, quæ hîc sunt. Ni-
 hil enim horum tale est, quale mathema-
 ticæ scientiæ quæritur. At verò nec circa
 mathematica est, quæ nunc quæritur scientia:
 nihil enim horum separatim est. Ver-
 ùm nec sensibilibum substantiarum: cor-
 ruptibiles nanque sunt. Et omnino dubi-
 tare aliquis possit qualisnam scientia sit,
 de mathematicorum materia dubitare.
 E Nec enim naturalis, eo quod circa ea, quæ
 in se principium motus & quietis habent,
 omnis naturalis intentio est. Nec illius,
 quæ de demonstratione, & scientia tractat:
 circa nanque id ipsum genus, consi-
 derationem facit. Restat itaque philoso-
 phiam propositam, de hisce rebus tractare.
 Dubitauerit autem quispiam profecto,
 si hæc, quæ quæritur, scientia, ponenda sit
 circa principia, quæ à quibusdam elemen-
 ta vocantur; hæc autem omnes inesse com-
 positis ponunt. At magis videatur, uni-
 versalium eam oportere esse, quæ quæritur
 F scientia. Omnis enim ratio, omnis scien-
 tia, universalium, non ultimum est: quare
 sic erit utique, primorum generum. Hæc
 autem sanè fuerit ens, & unum. Hæc e-
 nim maximè putabuntur cuncta entia cõ-
 tinere, & maximè principiis assimilari.